

Verslag libellenexcursie

Op 26 september 2010 ben ik met de KNNV mee geweest op zoek naar libellen in het prachtige natuurgebied De Deelen. Om 9.00 uur vertrokken we met een klein groepje enthousiastelingen vanaf de parkeerplaats, onder leiding van Siemen Rienstra. Er hing nogal een dichte mist, waardoor de kans om libellen te zien wel heel erg klein werd. Deze mist zorgde wel voor een sprookjesachtige, verstilde sfeer over de wateren van De Deelen.

De Deelen bestaan eigenlijk uit petgaten, afgegraven laagveen, met smalle gras- en boomwallen eromheen. De herfstkleuren van de berkenbomen staken adembenemend mooi af tegen de mistflarden over het water. Gelukkig voor ons was onze gids van alle markten thuis en vertelde met bezieling en humor over alle dieren en planten die we in De Deelen konden aantreffen; van welke paddenstoelen we tegen kwamen en of die eetbaar waren tot kleine, zilverachtige kevertjes die over het wateroppervlak scheerden met een noodvaart, tot en met de determinatie van getjilp en gefluit van een vogeltje en van de paarse bloementjes van een inheemse plant. Met verve kregen we te horen hoe alle flora en fauna jaar in jaar uit overleefde, zich vermeerderde en hoe het gebied werd beheerd.

Ik had nog nooit in het gebied gewandeld, dus ik keek mijn ogen uit en was zo druk bezig met het maken van foto's dat ik me niet helemaal op de prachtige verhalen kon concentreren en af en toe een stukje moest hardlopen om de groep bij te houden. Ondanks de mist was er zoveel moois te zien! Ja, de mist maakte het landschap eigenlijk nog mooier dan het al was! De beplanting op de oevers waren vol van zilveren spinrag en spinnenwebben, waar dauwdruppels als schitterende diamantjes aan hingen. Silhouetten van bomen doemden op in de mist en werden gereflecteerd in het water. Glinsterende druppels parelden op de bladeren van de rietstengels en flarden mist dreven geheimzinnig voorbij over de waterspiegel. Je liep over smalle paadjes, brede paden met gras en spannende houten bruggetjes, voorzien van gaas om niet uit te glijden.

Gaandeweg baande de zon zich een weg door de mist en werden de druppels op de bladeren tot flonkerende sterretjes, met rimpelloos, helder water als achtergrond. Zachte ochtendkleuren kwamen over het landschap en alles was zo stil, zo stil. Zo stil dat de vissen in het water verschrikt wegzwommen, nog voordat de groep op het bruggetje was aangekomen.

De tocht eindigde met een spectaculair uitzicht vanuit de hoge vogelhut. In de verte doemde de toren van Aldeboarn vaag op en kreeg een roze kleur van de ochtendzon. Wat wel goed zichtbaar was, waren de witte veren van een zilverreiger, die lekker zat te zonnen op een eilandje in de verte. Alleen enig gesnater van eenden en enige gegak van ganzen was hoorbaar in dit prachtige, unieke veengebied.

Ik was zo enthousiast geworden door de schoonheid van De Deelen, dat ik er afgelopen maandag zelf nog eens heen ben gegaan. Toen scheen de middagzon fel en vulde het gebied met prachtige kleurcontrasten. Ja, toen heb ik dan eindelijk de libellen gezien waar we naar op zoek waren.

De Deelen, dat is Genieten met een grote **G**!!!! Maar wel stil wezen, want dan verstoort je de vogels niet, zeker niet die miljoenen ganzen die er nu uitrusten van hun lange reis vanuit het barre Noorden.

Marieke Rijnders

Noot Siemen: Steenrode heidelibel – *Sympetrum vulgatum* – Snorhopke.